

ikke saa meget ud paa en Forhoielse af det Beløb, der hidtil har været tilstaaet i Rejsepenge, som paa en Omordning af den Maade, hvorpaa de skulle udbetales. Man er nemlig gaaet bort fra det tidligere Princip, hvorefter det forudsattes, at de Værnepligtige tilbagelagde hele den Vej, de havde at reise til Garnisonsstedet, tilføds; de skulde da marschere 4 Meil om Dagen og erholdt herfor i Marschpenge 25 $\frac{3}{4}$ p. daglig. Nu ere Rejsepengene forhøiede lidt, og der er tillige tillagt dem, der have en længere Veilængde, fri Befordring, men paa den anden Side ere Rejsepengene afsnappede for dem, der kun have 1 Dags Marsch eller en kortere Distance at tilbagelægge. Derved opnaaes, at der indvindes en betydelig Forbedring for dem, som have en længere Veilængde, uden at Befordringen ved Marschpengene eller Rejsepengene bliver betydelig større end hidtil. Der er anstillet en Beregning for et enkelt Fjerdingaar over, hvad Forskjellen ville blive imellem Rejsepengene, saaledes som de tidligere beregnedes, og saaledes, som de ville være at beregne i Genhold til dette Lovforslag, og derefter vil det medføre en forøget Udgift af omtrent en Trediedeel. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag til det høie Things Belovillie.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte til de ærede Medlemmer.

Man gik derpaa tilbage til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Forelæggelse ved Finantsministeren af „Forslag til Lov indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat.“

Finantsministeren: Ved idag at forelægge det høie Ting dette Lovforslag indfrier jeg det Løfte, som jeg ved en tidligere Anledning har givet om inden Tuul at forelægge Repræsentationen et Forslag til Lov om Udskrivning af en Indkomstskat efter Procentsystemet. Jeg havde ved samme Anledning Leilighed til, om end kun kort, at skitsere de væsentligste Momenter, hvorpaa

dette Lovforslag er bygget, og jeg skal korteligen tillade mig paany at fremdrage disse for det ærede Thing. Jeg tør maaffee ansee det for almindelig erkjendt, at naar man ved at vælge Procentsystemet saa at sige slyder hele Risicoen for, at Skatten indkommer, over paa Statskassen, ere de Regler, som have viist sig fyldestgjørende under et Contingentsystem, ikke længere tilstrækkelige. Den Forandring, hvorved man i dette Lovforslag væsentligt har søgt at hidføre en større Værggelse for Statskassen, bestaaer i, at der er indrømmet Finantsministeren deels en noget større Naadighed over selve Ansættelsens Gang, deels en noget større Naadighed over Sammensætningen af Skattecommissionerne, og endelig dert, at Lovens Haand er lagt paa den vigtigste af Landets Indtægtskilder, nemlig Indtægten af Agerbruget, der efter sin Vægfærdighed tillader at fastholde dette som Regel for en gennemsnitlig almindelig Beregning. Jeg skal opholde mig lidt længere ved dette sidste Punkt, deels fordi dette er det Charakteristiske for selve Lovforslaget, og deels fordi det er nødvendigt for de ærede Medlemmer at kjende lidt nærmere til det Princip, som her er lagt til Grund, for at de kunne forstaae, hvad jeg derefter har at sige. Indtægten af et Agerbrug, hvorved paa dette Sted forstaaes et Agerbrug af 1 Tde. Harkorn eller derover, er anslaaet til 6 pCt. af Eiendommens Værdi, og disse 6 pCt. ere converterede til Tønder Byg efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Capitelsstart. Derefter udkommer det Antal Tønder Byg, som beregnet efter sidste Aars Capitelsstart, vil være den Indtægt, der i Gjennemsnit skal lægges til Grund for Beregningen af Skatteindtægten. Hvad nu Værdien angaaer, er denne fremkommen ved, at jeg har foreslaaet at benytte den gennemsnitlige Værdi af de Taxationer, der i de 5 sidste Aar for Egeningen ere blevne foretagne i Skattefredsen, forsaavidt disse Taxationer have udgjort et Antal af 10 — jeg har maattet vælge dette større Tal for at udelukke en for stor Indflydelse af Tilfældighederne —, men naar Taxationernes Antal ikke er 10, gaaer Forslaget ud paa, at de skulle suppleres ved særlig i den Anledning optagne Taxationsforretninger. Efter